

Ağıt

Depremde nişanlısını kaybeden meçhul bir aşığa ithafımdır.

Bir ses ve karanlık, uzun ayrılık...
O kara haberi duydum da geldim.
Kalbimde bir acı; cinnet delilik...
Boynumu kadere eğdim de geldim.

Duyan var mı beni, ey sunam uyan!
Dökme aşk meyini, eyleme ziyan.

Bu sayha yıkarken şehirlerimi,
Unuttum çektiğim kahırlarımı,
Attım bütün yasak arzularımı,
Seninle akdime uydum da geldim.

Duyan var mı beni, ey sunam uyan!
Dökme aşk meyini, eyleme ziyan.

Yıkılmış bir dünya, ah canım yandı!
Kelimeler birden kana boyandı.
Ölüm geldi kapılara dayandı,
Seni candan özge saydım da geldim.

Duyan var mı beni, ey sunam uyan!
Dökme aşk meyini, eyleme ziyan.

Geldim sunam, evin barkın yıkılmış!
Bağın viran olmuş gülün dökülmüş,
Dediler: "Sevdiğin... Sevdiğin ölmüş!"
Teslim oldum Rabbe, uydum da geldim.

Duyan var mı beni, ey sunam uyan!
Dökme aşk meyini, eyleme ziyan.